

community

The New Apostolic Church around the world

02/2016/LT

Laimėti su Kristumi:

Dievobaimingumas ir pasitikėjimas

Pamaldos Brazilijoje:
Išpažinti tikėjimą

Iš Katekizmo:
Sakramentai

Klausimai ir atsakymai:
Gyvenimas po mirties

New Apostolic Church
International

Dievobaimingumas ir pasitikėjimas

Mieli broliai ir seserys,

2016-iesiems yra paskelbtas šūkis „Laimėti su Kristumi“. Ir tai pirmiausia galioja mūsų kasdieniniam gyvenimui. Toks sakinytis apima daug aspektų; norėčiau išskirti vieną esminį aspektą: kad laimėtume su Kristumi, mums reikalingas dievobaimingumas ir pasitikėjimas. Dievobaimingumas yra pagarba, pagarbi baimė Dievui, mūsų Kūrėjui ir dangiškajam Tėvui. Juo trokštame pasitikėti visą gyvenimą, net sunkiomis dienomis.

Keletas pavyzdžių iš Šventojo Rašto:

- Juozapui dievobaimingumas padėjo įveikti nuodėmę. Kaip pamaldus žmogus jis suvokė, kad Dievas jį mato ir yra su juo. Jis atsispyrė pagundai, nesusidėjo su svetimata moterimi ir netgi kalėjime, visų pamirštas, išliko ištikimas Dievui. Galiausiai atėjo akimirka, kai Dievas jį išgelbėjo.

Mes taip pat šiandien žinome, jog Dievas viską mato ir viską žino. Todėl venkime nuodėmės ir pasitikėkime Juo: Jis mūsų nepamirš!

- Mozė buvo vyras, kuris pasitikėjo Dievo veiksmais. Jis kovojo prieš faraoną ir ta kova pradžioje atrodė gana beviltiška. Tačiau Mozė neprarado pasitikėjimo Dievu, netgi kai Egipto karalius devynis kartus atsisakė paleisti Izraelio tautą. Galiausiai Mozė įsakė ruošti kelionei – tauta pakluso ir Dievas ją išlaisvino.

O kaip yra šiandien? Kiek kartų jau galėjome patirti Dievo galią! Nepaisant piktojo priešiško, trokštame pasitikėti Dievu ir Jam paklusti. Netrukus galutinai išsilaisvinsime nuo piktojo.

- Paulius turėjo iš esmės pasikeisti. Viskas, kas jam anksčiau atrodė šventa, staiga tapo abejotina ir nebesvarbu. Tačiau jis tikėjo bei pasitikėjo Dievu ir netrukus tęsė savo gyvenimo kelią kaip Dievo įrankis, vedė Viešpaties bendruomenę link išganymo. Pats Dievo Sūnus siuntė jį į pasaulį kaip apaštalą ir Evangelijos

Tarpautinė NAB

skelbėją.

Taip šiandien yra ir su mumis. Dievas siunčia mus į pasaulį, kad tvirtai laikytumėmės Džiugios Žinios apie Jėzaus prisikėlimą, Jo žengimą dangun bei Jo sugrįžimą ir garsiai apie tai skelbtume. Kristus sugrįš – tai yra pažadėta!

Trokštame su pagarbia baime paklusti Dievui, visose gyvenimo situacijose, visą gyvenimą. Žinome, kad Jis viską mato ir žino. Galime pasitikėti Jo galia. Tuomet patirsime laimėjimą kartu su Kristumi!

Širdingai sveikinu, kartu su visais apaštalais žemėje,

Mes išpažįstame mūsų tikėjimą netgi esant pagundoms

Nuotrauka: Brazilijos NAB

Corcovado yra 710 metrų aukščio kalnas, ant kurio stovi Kristaus statula Cristo Redentor ir nuo kurio atsiveria geras vaizdas į Rio de Žaneirą. Braziliškoje sostinėje vyriausiasis apaštalas Schneider laikė pamaldas 2015 metų spalio 28 dieną.

1. Korintiečiams 16,9

„Mat yra man atsivėrusios plačios durys darbui, bet ir priešininkų daug.“

Mano mylimi broliai ir seserys, šiandieninį žodį Paulius parašė Korintiečiams. Jis kalba apie darbus, kurie jo laukia. Paulius buvo kelionėje ir sustojo Efeze. Ten jis nusprendė įkurti bendruomenę. Tuomet jis parašė korintiečiams: „Aš esu Efeze ir jaučiu, kad čia man atsivėrė nuostabi galimybė dirbti, nors priešininkų yra daug.“ Praėjusiomis dienomis aš daug apie tai galvoju, man tai pasirodė labai įdomu ir norėjau daugiau apie tai sužinoti. Istoriją, kaip jis ten įsteigė bendruomenę, randame Biblijoje, būtent apaštalų darbų knygos 19 ir 20 skyriuose. Kai tai perskaičiau, pagalvoju apie jus, broliai ir seserys čia Brazilijoje, kadangi pas jus yra panaši situacija. Pamaniau, jog šis žodis būtų tinkamas šiam trečiadienio vakarui.

Pažvelkime. Paulius atkeliavo į Efezą įsteigti bažnyčios. Jis išpažino savo tikėjimą ir žmonėms skelbė džiugią Žinią. Efezas buvo didelis miestas, anais laikais vienas iš didžiausių. Ten gyveno daugiau nei 100.000 žmonių ir tik dvylika iš jų klausėsi jo liudijimo.

Ne šimtas, ne penkiasdešimt, o tik dvylika (Apd 19, 7). Ir viskas! Tačiau nepaisant to, Paulius matė nuostabią galimybę dirbti čia. Jis neprarado drąsos, o galvojo: „Jei Dievas mane siunčia čionai, turiu čia ir veikti.“ Ir iš tiesų jis susidūrė su daugybe priešininkų.

Pirmiausia jis nuėjo pas žydus. Ten buvo grupė ištikimų žydų ir jis kalbėjo su jais apie Jėzų Kristų, Dievo Sūnų ir apie savo kaip Kristaus apaštalo misiją. Tačiau Šventajame Rašte skaitome, kad „kai kurie buvo užkietėję ir atmetę tikėjimą“ (Apd 19, 9). Jie buvo suvaržyti savo tradicijų ir nepriėmė Žinios, kad Jėzus yra Dievo Sūnus ir kad Paulius yra Kristaus apaštalas. Žinau, kad Dievo vaikų būrys čia Brazilijoje, palyginus su gyventojų skaičiumi, yra mažas. Jūs stengiatės skelbti savo tikėjimą, tačiau daug ištikimų krikščionių nepriima šios naujos Žinios. Jie yra suvaržyti savo tikėjimo bei tradicijų. Ir kai jūs sakote, kad turime gyvus apaštalus ir kad Jėzus sugrįš, ir Jis siūlo išganymą sieloms anapus, jie mano: „Ne, tai yra svetima mums ir mūsų tradicijoms. Tai ne mums. Negalime tuo patikėti. Pasilikime prie savo tikėjimo.“ Manau, nėra prasmės jų to primygtinai prašyti. Jūs tai žinote geriau nei aš. Juos varžo jų tikėjimas ir su šia nuostata mums tenka susidurti. Taigi, pirmoji problema

Pauliui buvo tai, jog tik keletas žmonių priėmė jo Žinią.

Antra: tie žmonės, kurie buvo taip tvirtai įaugę į savo tikėjimą, visiškai nesiruošė to tikėjimo atsisakyti. Tuomet jis kreipėsi į kitą žmonių grupę. Žydų tarpe buvo keletas tokių, kurie vaikščiojo kaip egzorcistai ir piktnaudžiavo Jėzaus vardu gydymu žmones (Apd 19, 13). Pauliui tai buvo problema. Jie neteisėtai naudojosi Jėzaus Kristaus vardu. Manau mes suvokiame, kad šiandien taip pat yra daug žmonių, piktnaudžiaujančių Jėzaus vardu, kad kitiems tariamai palengvinti gyvenimą. Jie žada: „Jei ateisi į mūsų bažnyčią ir seksi Jėzumi Kristumi, tapsi turtingu. Visos tavo problemos išsispręs savaime. Tu patirsi žemišką palaimą.“ Ir čia yra problema, nes apie tai

Evangelija neskelbia. Tai nėra ta priežastis, dėl kurios Jėzus atėjo į žemę. Tačiau mes susiduriame su tokiomis nuostatomis. Ir kai mūsų klausia: „Ar jūsų bažnyčioje vyksta pašventinimai? Ar meldžiate stebuklą?“ turime atsakyti: „Ne, mes ruošiame sielas Kristaus sugrįžimui.“

Labai sunku jiems skelbti mūsų Žinią.

Trečia problema, su kuria susidūrė Paulius Efeze, buvo ta, kad jo keliai susikirto su keleto verslininkų keliais. Ten klestėjo amatas ir prekyba sidabrinėmis deivės Dianos šventyklos statulomis, kuris nešė didelį pelną. Susirinko amatininkai ir jų pagalbininkai: „Negalime leisti, kad šio vyro pamokslavimai sugadintų mūsų verslo reputaciją“, ir norėjo jį išvaryti. Ir šiandien atpažįstame tokią dvasią, kuriai pinigai yra svarbiausia. Daugelis sako: „Mums reikia užsidirbti pinigų, kad galėtume sau kai ką leisti. Žinote, mes turime sunkiai dirbti, kad užsidirbtume. Neturime laiko Dievui.“ Kitiems Evangelija yra pavojus jų verslui, nes jie galvoja: „Negalime gyventi pagal Kristaus Evangeliją ir tuo pačiu metu vystyti verslą. Tik nesakyk, kad turiu būti sąžiningas. Palik mane ramybėje. Nenoriu su tuo turėti nieko bendro. Noriu uždirbti pinigų.“ Kristaus Evangelija trukdė jų verslui. Jie nepriėmė jos. Taigi, tokia buvo aplinka, kurioje veikė Paulius.

Iš principo jis galėjo pasakyti: „Jei taip yra, tai aš turiu pamiršti savo užmačius. Tai yra per sudėtinga. Dauguma nori likti prie savo tradicijų ir nepriims naujos Žinios. Kiti domisi Jėzumi Kristumi tik dėl to, kad gali sau sukurti

Turime nuostabią galimybę, padaryti kažką Viešpaties kūrinio labui. Tai galioja visame pasaulyje.

geresnį gyvenimą. O tretiems rūpi tik kaip uždirbti pinigų.“ Turint visa tai galvoje, Pauliaus reakcija atrodo tik dar įdomesnė: „Mat yra man atsivėrusios plačios durys darbui.“ Jis matė didžiulę galimybę dirbti tenai. Jo tikėjimas buvo didis. Jis galvojo: „Jei Dievas atsiuntė mane į šį miestą, tai Jis norėjo, kad čia ir dirbčiau.“

Broliai ir seserys, tas pats galioja mums čia ir šiandien. Turime nuostabią galimybę, padaryti kažką Viešpaties kūrinio labai. Tai galioja visame pasaulyje. Galbūt kažkas dabar klausia, kaip aš galiu taip sakyti. Paaikškinimas labai paprastas: Viešpats Jėzus dar nesugrįžo, nes Jo kūrinys nėra užbaigtas.

Jėzus pasiuntė apaštalus į žemę, kad jie čia dirbtų. Kai šis kūrinys bus užbaigtas, Jis sugrįš. O kol Jis negrįžta, reikia darbo dar yra. Apaštalų veikimas žemėje yra ženklas, jog dar turime galimybę veikti ir skelbti Evangeliją.

Dar yra įmanoma – ir tokia yra Dievo valia – žmonėms tapti Dievo vaikais.

Kol apaštalai veiks žemėje, taip ir bus. Kadangi jūsų šalyje veikia apaštalai, manau – ir tikiu – kad tai dar yra įmanoma ir čia.

O dabar pažvelkime, kaip Paulius tai pasiekė. Pirmiausia jis nenustojo kalbėti apie Jėzų Kristų ir jo tikėjimą. Dievas to paties laukia ir iš mūsų. Turime išpažinti savo tikėjimą. Žinoma, mums nebūtina lėkti į paplūdimį ir ten pasakoti

žmonėms apie tikėjimą. Niekas mūsų neklausytų. Greičiausiai mus išjuoktų. Tačiau mūsų kasdieninėje aplinkoje turėtume apie tai kalbėti, pavyzdžiui: „Žinai, aš manau, kad Dievas man padėjo. Juk girdėjai, kad praeitą savaitę turėjau sunkumų. Nuėjau į bažnyčią ir pamaldose pasisėmiau jėgų bei paguodos.“ Niekas nesijuoks, jei matys: „Taip, praeitą savaitę ji buvo liūdna, o dabar jai jau daug geriau.“ Kodėl? Todėl, kad buvo pamaldose. Mes galime kalbėti apie tikėjimo išgyvenimus. Taip mes pasėsime sėklą. Norime elgtis taip, kaip Paulius. Jam buvo savaime suprantama kalbėti apie savo tikėjimą, patyrimus ir apie tai, kaip Viešpats jam padėjo.

Paulius darė dar ką. Dievas per jį atliko stebinančius stebuklus (Apd 19, 11). Žmonės sakė: „Jis daro stebuklus. Tai turėtų būti Dievo vyras.“ Žinau, kad nė vienas iš mūsų – aš taip pat – negalime išgydyti žmonių.

Bet ne tokio stebuklo iš mūsų laukia Dievas. Stebuklai, kuriuos galime padaryti, yra tie dalykai, kurie kitiems žmonėms atrodo neįmanomi. Tokie ypatingi dalykai, kaip spinduliavimas ramybe ir pasitikėjimu, net jei mūsų gyvenime siaučia audros. Dėkoti Dievui ir būti

Jam ištikimais, net jei mūsų gyvenime viskas slysta iš po kojų. Tai yra tie dalykai, kurių daugelis žmonių nesuvokia ir sako: „Juk jis turėtų jaustis liūdnas ir sužlugdytas. O jis spinduliuoja ramybę ir pasitikėjimą.“ Daugeliui žmonių tai yra stebuklas. Ir toks stebuklas įmanomas visiems Dievo vaikams.

*Norime parodyti, kad
su Dievu viskas yra
įmanoma.*

Dar vienas stebuklas yra faktas, jog tikėjime ir meilėje mes esame vieningi, nors ir labai skiriamės vienas nuo kito. Kai žmonės mato mūsų bendruomenes, stebisi: „Jie tokie skirtingi. Turtingi ir vargingesni, išsilavinę ir mažiau išsilavinę, tačiau visi vieningi. Kaip jiems tai pavyksta?“ Ypatingai šiandien tai yra stebuklas. Žmonės nesupranta, kaip tai įmanoma.

Matote, mes taip pat galime daryti stebuklus. Daugeliui yra absoliučiai neįprasta, kad atleidžiame tam, kuris mus įskaudino. Kai kurie galbūt sako: „Tu išprotėjai. Tai neįmanoma. Normalus žmogus niekad taip nesielgtų.“ O mes galime atsakyti: „Taip, tai neįmanoma, tačiau su savo Dievu aš tai galiu padaryti.“ Trokštame visiems parodyti, kad su Dievu viskas yra įmanoma. Būtent taip elgėsi Paulius.

Ir jis darė dar kai ką. Tris metus jis buvo Efeze ir dalinosi su žmonėmis džiaugsmu bei skausmu. Jis netgi verkė kartu su jais. Tai taip pat nuostabus būdas išpažinti savo tikėjimą ir skelbti Evangeliją. Pasaulyje, kuris tampa vis labiau egoistiškas, mes sugebame dalintis savo artimojo džiaugsmu ir skausmu. Kai matome, kad kitas kenčia, bandome jį paguosti. Stengiamės padėti ir dovanoti džiaugsmą bei ramybę. Paulius tai darė ten tris metus. Efezo žmonės tai pastebėjo. Jie galvojo: „Šis žmogus pamokslauja ne tik naują teoriją, bet iš tiesų yra čia ir dalinasi mūsų skausmu, verkia kartu.“ Mes lygiai taip pat galime išpažinti savo tikėjimą, padėdami kitiems pakelti skausmą, jei jie ir nėra Naujosios apaštalų bažnyčios krikščionys. Mūsų pasauliui reikia žmonių, padedančių kitiems pakelti kančią.

Ir ketvirtas punktas, kodėl Paulius buvo toks stiprus. Jis pats vėliau sakė: „Aš įrodžiau, kad dirbau nesiekdamas naudos sau. Viską, ką dariau, dariau ne dėl pinigų ar šlovės.“ Žmonės turi atpažinti, kad su mumis yra lygiai taip pat. Jie turi žinoti, kad mums nėra svarbu padidinti

Pasaulyje, kuris tampa vis labiau egoistiškas, mes sugebame dalintis savo artimojo džiaugsmu ir skausmu.

bažnyčios narių skaičių ar bažnyčios įplaukas. Iš tiesų tai nėra mūsų pagrindinis tikslas. Ko mes trokštame, tai yra iš meilės dalintis Viešpaties šlove su savo artimuoju. Tai vienintelė motyvacija. Kai kurie žmonės galvoja: „Gerai, jei aš pakviesiu į bažnyčią daug žmonių ir visi jie taps nariais, tai ir mano siela bus išganyta.“ Ar tokia motyvacija yra teisinga? Manau, kad ne ir dėl dviejų priežasčių. Pirmą, tokie žmonės galvoja, kad jie gali užsidirbti išganymą. Bet išganymo neįmanoma užsidirbti, net jei sugebėtume šimtą žmonių atvesti į Naujosios apaštalų bažnyčios tikėjimą. Antra, Dievas reikalauja mylėti savo artimą. Tačiau jei mano motyvacija yra tik pačiam pasiekti išganymą, tuomet tai vyksta ne iš meilės mano artimojo sielai. Būsima Kristaus nuotaka yra pripildyta meilės Dievui ir artimajam. Aš myliu savo artimą. Tai, ką aš turiu, trokštu dalintis su juo. Esu absoliučiai

įsitikinęs, kad žmonės gali tai pajauti. Jie jaučia: daugelis nori, kad aš dėl tam tikrų priežasčių ateičiau į jų bažnyčią; tačiau šie žmonės nori, kad ateičiau, nes siekia padovanoti dalį Jėzuje Kristuje; jie trokšta dalintis Dievo palaima ir šlove; jie myli mane.

Taigi matote, kad esame panašioje situacijoje kaip ir Paulius. Ir Dievo Dvasios Žinia šį vakarą yra: neliūdėkite. Tikėkite gyvųjų apaštalų veikimu. Kol jie veikia, dar įmanoma atrasti sielas, kurios ieško išganymo – šiame pasaulyje ir anapus. Norime kalbėti apie mūsų tikėjimą, apie mūsų tikėjimo išgyvenimus ir apie tai, ką patiriame pamaldose. Norime daryti stebuklus – dalykus, kurie kitiems atrodo neįmanomi, tačiau kuriuos mes

Pamokslą papildė krašto apaštalas Rüdiger Krause (Vokietija) ir apaštalas Reinaldo Milczuk (Brazilija)

galime padaryti. Mes sugebame atrasti džiaugsmą net kentėdami. Esame kupini pasitikėjimo, galime atleisti. Galime atnešti auką, net jei nieko neturime. Nepaisant visų tarpusavio skirtumų, mes esame vieningi. Su Dievu viskas yra įmanoma. Ir dar mes norime dalintis su savo artimuoju džiaugsmu bei skausmu, norime jam parodyti, kad taip elgiamės nesavanaudiškai, o iš meilės. Amen.

Esminės mintys

Suvokdami savo užduotį ir motyvuoti artimojo meile, mes išpažįstame savo tikėjimą žodžiais ir darbais, netgi esant pagundoms. Apaštalas Paulius yra mums pavyzdys:

- Paulius nesiliovė išpažinti savo tikėjimą.
- Per Paulių Dievas leido veikti stebuklams.
- Paulius galėjo dalintis su žmonėmis džiaugsmais ir skausmais.
- Paulius troško veikti nesavanaudiškai, o iš meilės.

I Naujienos iš Lietuvos

Apaštalas W. Schorr prieš pamaldas su bažnyčios tarnais ir bendruomenių vadovais.

PAMALDOS TARNYBOS BROLIAMS SU ŽMONOMIS

Mūsų bažnyčioje Kaune apaštalas Walter Schorr balandžio 2 dieną laikė pamaldas, kuriose dalyvavo 65 aktyvūs ir išėję į poilsį tarnybos broliai su žmonomis, tarnybos brolių našlės.

Prieš pamaldas apaštalas W. Schorr susitiko su bendruomenių vadovais.

Po bendros maldos apaštalas perdavė linkėjimus nuo mūsų krašto apaštalo R. Storck ir apaštalo F.W. Otten.

Pamaldoms apaštalas W. Schorr paėmė žodį iš apaštalo Pauliaus laiško kolosiečiams: „Ką tik darytumėte, darykite iš širdies, kaip Viešpačiui, o ne žmonėms, žinodami, kad iš Viešpaties gausite paveldą kaip atlyginimą. Tarnaukite Viešpačiui Kristui!“ (Kol 3, 23–24).

„Širdingai mylimi broliai ir seserys“, - apaštalas pamokslu pradėjo kreipėsi į visus, - „Šį rytą mes esame ypatinga bendruomenė. Bendruomenė, kuri tikrai nesusirenka kiekvieną sekmadienio rytą. Aš labai norėčiau kiekvieną jūsų pasveikinti ir apkabinti. Mane jaudina mintis, kad ištikimasis ir visagalis Dievas tavęs laukia šiandien čia, nes Jis tave myli ir jam reikia tavęs. Ištikimasis Dievas brangina mus kiekvieną, nes Jis turi vieną norą ir vieną valią - su tavimi būti visą amžinybę...“

Toliau apaštalas priminė biblijinį pasakojimą, kaip

karalius Dovydas pradėjo statyti didžiąją šventyklą, kad Dievui liepus jis pavedė užbaigti šiuos darbus savo sūnui Saliamonui. „Lygiai taip pat mielas Dievas ateina pas tave ir mane“, - kalbėjo apaštalas W. Schorr. „Daugelis statė ir dirbo prieš mus, mes taip pat gavome įgaliojimą iš Dievo: „Nebijok, būk paguostas, padrasintas ir atlik savo tarnystę.“ Mielos seserys ir broliai, mes norime būti ne tik pamokslautojai, bet kunigai iš širdies. Mes esame matuojami ne žodžiais, o darbais Viešpaties kūrinyje. Apie tai ir kalba apaštalas Paulius, kad tu esi tarnas ne tik tada, kai esi matomas, tavo pagrindinis rūpestis ne tai, ką ir kaip kiti apie tave galvoja. Kai tu stovi prie altoriaus, pamokslauk ne tai, kas tau patinka, bet tai, kas iš esmės svarbu, tai yra mūsų vertė. Mums visiems reikia malonės, mes tarnaujame Viešpačiui, Jis mus pasirinko“.

Apaštalas priminė, kad šių metų devizas, apie kurį kalbėjo vyriausias apaštalas, yra „Laimėti su Kristumi!“ ir toliau tęsė šią mintį, kad „Kristus yra Didysis Nugalėtojas, kuris pasakė, kad Jam yra duotos visos galios danguje ir žemėje, ir su Juo mes turime ryšį. O kaip Jam dėkojame? Mes mylime Jį, mūsų sielų Jaunikį, Jo artumo ieškome ir siekiame. Mes turime ypatingus šaltinius, kurie užpildo mūsų sielas, tai Taikos, Džiaugsmo, Tikėjimo ir Kantrybės šaltiniai.“

Pamokslą apaštalas W. Schorr užbaigė taip: „Mielas broli ir sese, kviečiu mus visus: naudokime mūsų tikėjimą dar labiau, būkime savo tikėjimo išpažinėjais žodžiais ir darbais“.

Po choro giesmės prie altoriaus patarnavo vyskupas A. Strelčiūnas, kuris priminė pasakojimą, kaip Dievas kreipėsi į jaunąjį karalių Saliamoną ir klausė, ko jis labiausiai norėtų? Saliamonas paprašė suteikti jam tiek išminties ir įžvalgos, kad galėtų tinkamai pasirūpinti jam patikėta Dievo tauta.

Tarnybos broliai su žmonomis po apaštalo Walter Schorr pamaldų.

„Taip ir mes šiandien turime matyti santykį su Viešpačiu kaip Saliamonas. Viešpats per apaštalų tarnystę atėjo pas mus ir paklausė, ar norime tarnauti tautai, kuri Jam brangi. Paklauskime savęs, ar pakankamai meldžiamės ir prašome Dievo suteikti mums išminties ir įžvalgos, kad savo darbą bendruomenėje atliktume taip, kaip to nori Viešpats? Šio darbo be širdies tinkamai atlikti neįmanoma, kaip sakė apaštalas Paulius. Aš jums visiems linkiu atlikti šį tarnystės pavedimą ir niekada nepamiršti, kieno pasiūsti mes esame.”

Apaštalas W. Schorr patvirtino P. Miežetį kunigo tarnystei.

Pamaldos baigėsi bendra giesme Nr. 194 „Imk, Jėzau, mano ranką”.

APAŠTALO WALTER SCHORR PAMALDOS KAUNE

Balandžio 3 dieną apaštalo Walter Schorr pamaldose Kaune dalyvavo tikėjimo broliai ir seserys, tarnybos broliai iš Vilniaus, Kybartų, Jurbarko, Marijampolės, Prienų, Kėdainių ir kitų NAB bendruomenių. Apaštalą lydėjo

Apaštalas W. Schorr sveikina naujas tikėjimo seseris ir brolių po paženkinimo Šventąja Dvasia.

Tai yra Dievo žodžio ir Jo malonės troškimas. Mes jautėme, kad mūsų siela turi pirminį poreikį priimti bei gauti jėgas ir palaimą iš mūsų dangiškojo Tėvo. Mes žinome, kad nuodėmių atleidimas ir Šventoji vakarienė yra dovana nuo Dievo sosto. Mes žinome, kad tai duoda Visagalis Dievas ir Jo Sūnus.” Toliau apaštalas kalbėjo, kad Jėzus Kristus atėjo į žemę ne tam, kad visų norus ir pageidavimus išpildytų, bet tam, kad „padėtų žmonėms jiems skirtą laiką dėl amžinybės išnaudoti ir Viešpaties šlovėje būti”.

„Visi mes šiandien turime savų lūkesčių, bet jų išpildyti aš negaliu“, - sakė apaštalas W. Schorr, - „tą turi padaryti mūsų dangiškasis Tėvas. Jis žino, kaip tu jautiesi, kokius rūpesčius turi ir Jis žino tavo tikėjimą, maldas bei pasiruošimą aukoti ir aukotis. Jis yra vienintelis, kuris gali mūsų lūkesčius išpildyti”.

Apaštalas Walter Schorr kalbėjo apie maldą, kur, kada ir kaip melstis, priminė kaip meldėsi Jėzus Kristus, kad „tavo prašymai ir liktų prašymu, nes tai nėra reikalavimas.”

Prie altoriaus patarnavo krašto vyresnysis. Jis kalbėjo apie ištikimybę Viešpačiui, kaip pagrindinį mūsų rūpestį, kaip „kartais būna sunku likti ištikimam tam vieną kartą Viešpačiui išstartam pasižadėjimui „Taip””.

Nuotrauka: Lietuvos NAB

Nuotrauka: Lietuvos NAB

Apaštalas Walter Schorr ir krašto evangelistas Darius Ezerskis prie altoriaus.

vyskupas A. Strelčiūnas, krašto vyresnysis A. Andrijanov, krašto evangelistai D. Ezerskis ir L. Orliukas.

Pamaldas apaštalas laikė žodžiu iš Evangelijos pagal Matą: „Todėl melskitės taip: Tėve mūsų, kuris esi danguje, teesie šventas tavo vardas, teateinie tavo karalystė, teesie tavo valia kaip danguje, taip ir žemėje.” (Mt 6, 9–10).

„Mieli broliai ir seserys, pirmiausia noriu pasveikinti jus nuo mūsų krašto apaštalo R. Storck“, - pasakė apaštalas pamokslu pradžioje. „Aš džiaugiuosi, kad mes čia visi kartu galime išgyventi pamaldas. Mumyse yra kažkas nubudę.

Trims sieloms apaštalas W. Schorr suteikė Paženkinimą Šventąja Dvasia. Sveikindamas dvi tikėjimo seses ir brolių, naujus mūsų NAB bendruomenės narius, apaštalas linkėjo daug džiaugsmo ir Šventosios Dvasios patyrimo.

Pamaldų pabaigoje apaštalas Walter Schorr padėjo giesmininkams „už muzikinį pastiprinimą ir palydėjimą, už gražų giesmių parinkimą”, bendruomenei palinkėjo „palaiminto sekmadienio, kad jis išsaugotų savo šventumą, saugios kelionės namo ir ateityje daug laiko patiriant Viešpatį”.

I Naujienos iš Lietuvos

Latvijos NAB krašto evangelistas A. Konošonoks su žmona Inara

APAŠTALO WALTER SCHORR PAMALDOS ŠIAULIUOSE

Apaštalas W. Schorr balandžio 6 dieną laikė pamaldas Šiaulių bažnyčioje, dalyvavo tikintieji ir tarnybos broliai iš Naujosios Akmenės, Pakruojo, Radviliškio bei Panevėžio bendruomenių. Apaštalą lydėjo vyskupas A. Strelčiūnas, krašto vyresnysis A. Andrijanov ir krašto evangelistas A. Konošonoks iš Latvijos.

Pamaldoms vyriausiojo apaštalo paskirtas žodis: „Jūs, brangiai nupirkti, nepasidarykite žmonių vergais“ (1 Kor 7, 23).

Apaštalas W. Schorr pradėjo pamokslą sakydamas, kad „čia mes susirinkome ne tam, kad pasikalbėtume ar pasidalintume išpūdžiais, bet mes turime tikslą – po pamaldų išeiti iš Dievo namų pasikeitę, kitokie nei atėjome čia“. Jis kalbėjo apie Danielio maldą, kurią angelas nunešė prie Dievo sosto, o Viešpats atsiuntė jam pastiprinimą. „Aš pastiprinsiu tave ir vesiu, tu esi vienas iš Dievo mylimųjų.“ - „Aš noriu tai“, - sakė apaštalas W. Schorr, - „įdėti į kiekvieno sielą: jauskis, kaip vienas iš Dievo mylimųjų ir viską patikėki Dievui - kas tave jaudina, džiugina ar kelia rūpesčių.“ Toliau

jis kalbėjo apie Samsoną ir Jokūbo vyresnįjį brolių, kurie „gerai pradėjo, buvo ištikimi Dievui, bet vėliau padarė po vieną neteisingą žingsnį, sprendimą, dėl kurio neteko Dievo malonės ir buvo nugalėti“.

Prie altoriaus patarnavo vyskupas A. Strelčiūnas ir kalbėjo apie šiuolaikinių žmonių santykius, kai „dėl geresnių, palankesnių verslo, draugystės, meilės ar prekybos santykių kartais jie pasineria į žemiškus rūpesčius, į žemiškų siekių vergovę. Apie tai kalbėjo ir apaštalas Paulius, kad nereikia prisirišti prie materialių dalykų, bet reikia skirti laiko ir dėl išganymo, dėl amžinojo gyvenimo ir niekada nepamiršti, kad mes esame Dievo vaikai, už kuriuos buvo brangiai sumokėta Viešpaties Sūnaus auka.“

Vienai sielai apaštalas W. Schorr suteikė paženklinimą Šventąja Dvasia.

Po paskutinės bendros giesmės apaštalas pakvietė prieš altorių ir pristatė bendruomenei krašto evangelistą Antons Konošonoks su žmona Inara, kurie gyvena Siguldoje, Latvijoje, ir augina keturis vaikus. Apaštalas Walter Schorr palinkėjo jiems ir bendruomenėms daug palaimos bei daug jėgų, „absoliutaus šventumo bendruomenėje“.

Giesmininkai pamaldose Šiauliuose.

APIE MEILĘ PRIEŠAMS

(LUKO 6,27–36)

Po to, kai Jėzus dvylika savo mokinių paskyrė apaštalais, Jis kalbėjo daugybei žmonių. Jis aiškino, kaip jie turi elgtis:

Mylėkite savo priešus;
darykite gera tiems, kurie jūsų nekenčia;
laiminkite tuos, kurie jus keikia;

melskitės už savo niekintojus.
Kas užgauna tave per vieną skruostą, atsuk ir antrąjį.

Kas atima iš tavęs apsiaustą, negink ir marškinių.

Duok kiekvienam, kuris prašo.

Duok ir nereikalauk atgal iš to, kuris tavo paėmė.

Kaip norite, kad jums darytų žmonės, taip ir jūs darykite jiems.

Jei mylite tuos, kurie jus myli, tai koks čia jūsų nuopelnas? Juk ir nusidėjėliai myli juos mylinčius.

Jei darote gera tiems, kurie jums gera daro, tai koks jūsų nuopelnas?

Juk ir nusidėjėliai taip daro.

Jei skolinate tik tiems, iš kurių tikėtės atgausią, koks jūsų

nuopelnas?

Juk ir nusidėjėliai skolina nusidėjėliams.

Bet jūs mylėkite savo priešus; darykite gera ir skolinkite nieko nesitikėdami.

Tuomet jūsų lauks didelis atlygis, ir jūs būsite Aukščiausiojo vaikai: juk jis maloningas ir nedėkingiesiems, ir piktiesiems.

Būkite gailestingi, kaip ir jūsų Tėvas gailestingas.

Info dėžutė: Įsakymas mylėti priešus yra dalis ilgo pamokslo, kurį Jėzus skelbė daugybei žmonių. Evangelijoje pagal Luką ši kalba sakoma lygumoje ir todėl ji vadinama „kalba lygumoje“. Ji yra panaši į kalno pamokslą Mato Evangelijoje. Abejuose pradedama pašlovinimu, toliau seka įsakymas mylėti priešus ir baigiama raginimu paversti darbus tai, ką girdėjo.

SVEČIUOSE PAS KOTOSAYA, NADI MIESTE (FIDŽIO SALŲ RESPUBLIKA)

Dažnai mūsų saloje naudojamas žodis yra „Bula“. Fidžio kalboje šis žodis reiškia „Labas“. Ni Sa Bula Vinaka reiškia „Sveiki atvykę“. Taigi: Ni Sa Bula Vinaka, mieli „MES VAIKAI“-skaitytojai, Matanitu Tu-Vaka-i-koya Ko Viti

mieste, Fidžio Salų Respublikoje. Svečiai iš užsienio atvyksta lėktuvu į Nadi tarptautinį oro uostą. Jis yra pagrindinėje saloje Viti Levu, o mes gyvename netoliese.

Lėktuvu esu skridusi tik vieną kartą. Tačiau ateityje noriu tapti lakūne, todėl dedu labai daug pastangų, kad ši svajonė išsipildytų. Einu į septintą klasę, man yra dvylika metų. Mano vardas Kotosaya. Camari, kuri stovi šalia manęs kairėje, yra geriausia mano draugė. Mes abi mėgstame dainuoti.

Jau dabar laukiame kada būsime konfirmuotos ir kartu eisime į jaunimo susitikimus. Mielai lankau sekmadieninę mokyklėlę ir didžiuojuosi, kad galiu giedoti vaikų chore. Mano mama Karalaini taip pat gieda mūsų Natalau bendruomenės chore. 2007-aisiais mūsų Natalau bendruomenę aplankė vyriausiasis apaštalas Wilhelm Leber. Kokia palaima!

Mes gyvename Nadi mieste mano senelių name. Jie buvo pirmieji

Naujosios apaštalų bažnyčios krikščionys Fidžio Salose. Mano senelis yra krašto vyresnysis. Fidžio Salų Respublika sudaryta iš daugiau nei 300 salų, tačiau tik trečdalis jų yra apgyvendintas ir ne kiekviena sala turi savo bendruomenę.

Mano mėgstamiausi patiekalai yra Tapioka ir Taro su žuvimi arba vištiena. Skanumėlis, kai tai verdama ant laužo – Lovo. Šis valgis įvyniojamas į bananų lapus ir kelias valandas troškinamas ant žemės įduboje įkaitintų akmenų. Žuvį kartais pagaunu netgi pati.

Pašto dėžutė

KAIP JŪS MANOTE, KAS YRA PRIEŠAS?

Brolio ar sesers aš neturiu, tačiau turiu daug draugų ir kelis naminius gyvūnus. Pavyzdžiui, šunį vardu Ketvirtadienis ir dvi karves vardu Batista ir Betty.

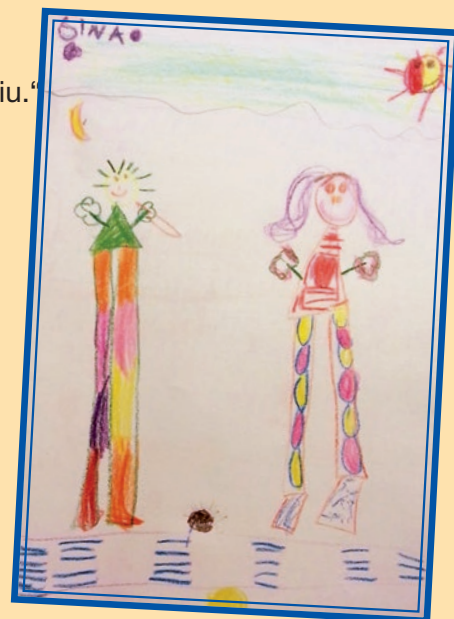

Mano tėtis Alenisa dirba laukuose. Cukranendrės, bananai ir kokosų palmės yra pagrindinis Fidžio gyventojų maisto šaltinis. Šie augalai kartu su taikos balandžiu pavaizduoti mūsų šalies vėliavoje. Fidžis beveik 100 metų buvo anglų kolonija, todėl vėliavos viršuje kairėje matosi ir anglų vėliava. Mūsų vėliava pirmą kartą iškelta 1970 metais spalio 10 dieną; šią dieną Fidžis tapo nepriklausomas.

„Priešas yra žmogus, kuris kitam linki blogo. Priešas taip pat yra tamsi mintis, kurią sunku nuvyti šalin arba didelė baimė, kurios neįmanoma įveikti.“

Melina, 11 metų, iš Ostelsheimio

„Priešas grasina kitam peiliu.“
Sina iš Augsburg-
Lechhauseno

„Priešas yra tas, kuris neduoda man planšetės arba kišenpinigių. Jis daro viską, kad tik aš ir mano draugai blogai jaustumės.“

Anaise, 13 metų iš Mauricijaus

„Mokykloje vienas vaikas pavogė mano kamuolį. Jis man jį parodė, tačiau negrąžino.“

Jonathan, 10 metų iš Mauricijaus

„Tas, kuris manęs nemėgsta ir su kuriuo neturiu nieko bendro, yra priešas. Mokykloje turiu keletą priešų, jie kalba apie mane blogus dalykus.“

Anastazija, 10 metų iš Mauricijaus

Sakramentai

Nuotrauka: Oliver Rütten

2015-ųjų rugsėjį pasirodė Naujosios apaštalų bažnyčios katekizmo klausimai ir atsakymai. Iš 750-ies klausimų bei atsakymų „community“ žurnalas pasirinktinai pristato keletą jų – šiame žurnalo numeryje bus kalbama apie sakramentus ir gyvenimą po mirties.

Kas yra sakramentai?

Sakramentai yra pagrindinis Dievo malonės perteikimo būdas. Šiais šventais veiksmais – atliekamais žmogaus žmogui – Dievas suteikia išganymą.

Kam tarnauja sakramentai?

Sakramentai yra skirti žmogui pasiekti išganymą: sakramentų dėka žmogus priimamas į bendrystę su Dievu ir pasilieka joje. Trijų sakramentų Šventojo Krikšto vandeniui, Šventojo Paženklino ir Šventosios Vakarinės priėmimas atveria galimybę Kristaus sugrįžimo dieną būti suvienytam su Viešpačiu.

Kas įvyksta per Šventąjį Krikštą vandeniui?

Šventojo Krikšto vandeniui metu iš esmės pakeičiamas žmogaus santykis su Dievu. Pirmosios nuodėmės nuplovimas panaikina pakrikštytajam atitolimo nuo Dievo būseną: jis patenka į Dievo artumą. Jis tampa krikščionimi. Per tikėjimą ir Kristaus išpažinimą pakrikštytasis priklauso Kristaus bažnyčiai.

Ką Jėzus Krikšto metu sakė savo apaštalams?

Po prisikėlimo Jėzus suteikė savo apaštalams pavedimą: „Tačiau eikite ir padarykite mano mokinius visų tautų žmones, krikštydami juos vardan Tėvo, ir Sūnaus, ir Šventosios Dvasios“ (Mato 28,19). Taigi, Krikštas yra apaštalų užduotis. Naujajame Testamente „Krikštas“ dažnai suvokiamas kaip dvilypis: Krikštas vandeniui ir Šventąja Dvasia (plg. Apaštalų darbų knyga 8,14 ff.). Šventasis Krikštas vandeniui ir Šventasis Krikštas Dvasia yra tarpiai susiję tarpusavyje.

Kas gali priimti Šventąjį Krikštą vandeniui?

Kiekvienas žmogus gali priimti Šventąjį Krikštą vandeniui. Būtina sąlyga yra tik ta, kad jis turi tikėti Jėzumi Kristumi ir Jo Evangelija.

Kodėl vaikai gali būti krikštijami?

Jėzaus pasakymas: „Leiskite mažutėliams ateiti pas mane ir netrukdykite, nes tokių yra Dievo karalystė“ (Morkaus 10,14) rodo, kad ir vaikams Dievo palaiminimai turi būti prieinami. Sakramentai taip pat. Naujajame Testamente

liudijama, jog buvo krikštijamasi kartu su visais namiškiais: „Jis pasiėmė juos su savimi ... ir nedelsdamas kartu su visais savaisiais priėmė Krikštą ... nusivedęs į savo namus ... su visais namiškiais džiūgavo įtikėjęs Dievą“ (Apaštalų darbų knyga 16,33.34, palyginimui taip pat 16,15). Prie namiškių priklausė ir vaikai. Taip išsivystė krikščioniška tradicija krikštyti vaikus. Krikštijant vaikus, globėjai perima už juos tikėjimo Jėzumi Kristumi išpažinimą bei yra atsakingi auklėti juos Evangelijos dvasioje.

Ar galioja kitoje bažnyčios bendruomenėje priimtas Krikštas?

Taip, Krikšto vandeniui sakramento aukojimas yra įmanomas bei veikia visose Kristaus bažnyčiose. Krikštas vandeniui yra pirmasis žingsnis kelyje į visišką išganymą. Visur, kur yra krikštijama vandeniui vardan Dievo, Tėvo, Sūnaus ir Šventosios Dvasios, tas Krikštas galioja. Taigi, Krikštas vandeniui pilnai patikėtas bažnyčiai. Jis pagrįstas Dievo valia visus išganoti.

Iš kur yra kilusi sąvoka „Šventoji Vakarienė“?

Sąvoka „Šventoji Vakarienė“ nurodo tą įvykį, kai Jėzus Kristus aukojo šį sakramentą: vakarą prieš nukryžiuvimą. Jis šventė žydų Velykas bendrystėje su apaštalais.

Kas įvyksta išskiriant ostijas?

Ostijų išskyrimo (pašventinimo) metu jos tampa Jėzaus Kristaus kūnu ir krauju. Duona ir vynas pašventinimo metu nepakeičia savo substancijos, tai reiškia, duona ir vynas netransformuojami. Jau labiau Jėzaus kūno ir kraujo substancija priartėja prie duonos bei vyno. Šis veiksmas vadinamas „Konsubstanciacija“. Šventosios Vakarienės metu duona bei vynas nėra Jėzaus kūno ir kraujo pavyzdžiai ar simboliai, po išskyrimo (pašventinimo) Jėzaus Kristaus kūnas ir kraujas iš tiesų ten yra.

Ar Šventojoje Vakarienėje yra Jėzaus Kristaus auka?

Taip, Jėzaus Kristaus auka yra Šventojoje Vakarienėje. Ši auka nėra pakartojama, tačiau ji yra atnešta „vieną kartą visiems laikams“ (Žydams 10,10.14).

Kokį poveikį turi Šventoji Vakarienė?

Šventoji Vakarienė sukuria vidinę bendrystę su Jėzumi Kristumi. Ji perteikia Dievo Sūnaus būdą bei jėgą. Šventosios Vakarienės garbingas priėmimas tarnauja tikinčiųjų tarpusavio vienybei, nes jie visi kartu artėja prie Jėzaus Kristaus būdo. Tokiu būdu Šventoji Vakarienė yra svarbi priemonė ruošiantis Kristaus sugrįžimui.

Kas yra Šventasis Paženklinimas?

Šventasis Paženklinimas yra sakramentas, kurio metu tikintysis priima Šventosios Dvasios dovaną per apaštalo rankų uždėjimą bei maldą. Jis tampa Dievo vaiku ir yra pašaukiamas pirmagimystei.

Kaip aukojamas Šventojo Paženklinimo sakramentas?

Šventojo Paženklinimo sakramentą aukoja apaštalai, Dievo, Tėvo, Sūnaus ir Šventosios Dvasios vardu krikštinamajam suteikdami Šventosios Dvasios dovaną. Jie uždeda rankas ant krikštinamojo galvos ir meldžiasi.

Kokį poveikį turi Šventasis Paženklinimas?

Šventojo Paženklinimo metu žmogus visam laikui pripildomas Šventąja Dvasia. Dievas dovanoja jam dalį savęs; tokiu būdu žmogui dovanojama Dievo jėga, Dievo gyvenimas ir Dievo meilė: „Dievo meilė yra išlieta mūsų širdyse Šventosios Dvasios, kuri mums duota“ (Romiečiams 5,5). Paženklintasis yra Dievo nuosavybė; Dievo Dvasia visam laikui apsigyvena jame (plg. Romiečiams 8,9). Žmogus tampa Dievo vaiku, jis yra pašaukiamas pirmagimystei: taigi, atgimimas turi poveikį Dievo vaikystei dabartyje ir pirmagimystei ateityje. Kaip Dievo vaikas, tikintysis yra Dievo paveldas ir kartu Kristaus paveldas. „Vaikiška dvasia“, kuri dėka Šventojo Paženklinimo veikia žmoguje, kreipiasi į Dievą su pasitikėjimu „mielas Tėve“. Jei paženklintasis suteikia erdvės atsiskleisti Šventajai Dvasiai, vystosi dieviškosios dorybės. Jos vaizdingai vadinamos „Šventosios Dvasios vaisiais“ (plg. Galatams 5,22).

Leidykla

Leidėjas: Jean-Luc Schneider, Überlandstrasse 243, CH-8051 Ciurichas/Šveicarija

Leidykla Friedrich Bischoff GmbH, Frankfurter Str. 233, 63263 Neu-Isenburg/Vokietija

Redaktorius: Peter Johanning

I Gyvenimas po mirties

Ar egzistuoja gyvenimas po mirties?

Taip, žmogus yra ir kūniška, ir dvasinė būtybė; jis yra kūno, sielos ir dvasios visuma. Žmogaus kūnas yra mirtingas, jis priklauso praeičiai. Jis buvo paimtas iš žemės ir vėl sugrįš į žemę (plg. Pradžios knyga 3,19). Tačiau siela ir dvasia po kūniškos mirties gyvena toliau, taigi yra nemirtingos. Žmogaus asmeniškumas – tai, kas jį sudaro, ką jis buvo patyręs, jautęs, tikėjęs ir galvojęs – išlieka ir po kūniškos mirties.

„Juk Dievas sukūrė žmogų, kad būtų nemarus, padarė jį savo amžinybės paveikslu.“ Išminties knyga 2,23

Kas yra mirtis?

Kūniška žmogaus mirtis skiriasi nuo dvasinės mirties. Kūniška mirtis reiškia žemiškojo gyvenimo pabaigą. Kai tai įvyksta, siela ir dvasia palieka kūną. Dvasinė mirtis yra žmogaus atskyrimas nuo Dievo. Ji yra nuodėmės pasekmė. Kai Biblija kalba apie „antrąją“ mirtį (plg. Apreiškimai Jonui 20,6; 21,8), galvoje turimas atskyrimas nuo Dievo, kuris turės poveikį paskutinio teismo dieną.

Paskutinis tesimas: „Atpildas už nuodėmę – mirtis, o Dievo malonės dovana – amžinasis gyvenimas mūsų Viešpatyje Kristuje Jėzuje.“ Romiečiams 6,23

Kas turi galią prieš mirtį?

Dievas trijuose asmenyse yra Viešpats virš gyvenimo ir mirties. Jėzus Kristus savo prisikėlimu įveikė mirtį. Tuo Jis atvėrė žmogui kelią į amžinąjį gyvenimą: „... Kristus Jėzus, kuris sunaikino mirtį ir nušvietė gyvenimą bei nemirtingumą savo Evangelija“ (2. Timotiejui 1,10).

Kokią reikšmę turi Jėzaus Kristaus prisikėlimas?

Jėzaus Kristaus prisikėlimas yra pagrindas mirusiųjų prisikėlimui. Kadangi Jis prisikėlė, prisikels ir mirusieji, „kai kurie amžinajam gyvenimui, kiti gėdai ir amžinajai nugarbei“ (Danielio 12,2).

„Štai aš jums atskleidžiu paslaptį: nors mes ne visi užmigsime, bet visi būsime pakeisti, – staiga, viena akimirka, gaudžiant paskutiniam trimitui. Trinitas nuaidės, ir mirusieji bus prikelti jau negendantys, ir mes būsime pakeisti.“ 1. Korintiečiams 15,51.52

Nuotrauka: Frank Schuldt

Ar yra Šventajame Rašte nuorodų apie gyvenimą po mirties?

Gyvenimas po kūniškos mirties minimas jau Senajame Testamente, Naujajame Testamente apie tai liudijama daug kartų. Pavyzdžiui, 1. Petro laiške 3, 19.20 sakoma: „Nužengęs žemyn, Jis tąja Dvasia skelbė kalėjime esančioms dvasioms, kurios kadaise buvo neklusnios, kai Nojaus dienomis Dievo kantrybė laukė, bestatant arką, kuria nedaugelis, tai yra aštuoni asmenys, buvo išgelbėti vandeniu.“

Kur yra žmonės po jų kūniškos mirties?

Mirusių žmonių siela ir dvasia patenka į mirusiųjų karalystę. Tai mes dar vadiname „anapusiniu pasauliu“.

Ar egzistuoja mirusiųjų persikūnijimas?

Ne, įsivaizdavimai apie žmogaus, gyvūno ar augalo pakartotiną žemiškąjį gyvenimą (reinkarnaciją), prieštarauja biblijiniais teiginiais ir tuo pačiu Evangelijos turiniui. „Žmonėms skirta vieną kartą mirti“ (Žydams 9,27).

Sąvoka „reinkarnacija“ apibūdina su krikščionišku mokymu nesuderinamą įsivaizdavimą apie žmogaus pakartotiną žemiškąjį gyvenimą skirtinguose pavidaluose.

Ar galime susisiekti su mirusiuoju?

Prisimindami mirusįjį ir meldamiesi už jį, mes susisiekiame su juo. Bandyti užmegzti kontaktą su mirusiuoju mekromantijos ar dvasių iššaukimo būdu, yra uždrausta Dievo ir tai laikoma nuodėme: „... tenebūna rasta tarp jūsų nė vieno, ... kuris tariasi su ... dvasiomis, ar kuris teirajasi mirusiųjų. Juk kas tik tokius dalykus daro, tas yra pasibjaurėtinas Viešpačiui“ (Pakartoto Įstatymo knyga 18,10-12).

Kokia yra sielų būseną anapus?

Sielų būseną anapusiniame pasaulyje yra Dievo artumo arba nutolimo nuo Jo išraiška. Žmogaus siela mirus kūnui nepatiria jokio pasikeitimo. Tikėjimas ar netikėjimas, susitaikymas ar nesusitaikymas, meilė ar neapykanta formuoja žmogų ne tik šiame pasaulyje, bet ir anapus. Ši būseną minima Jėzaus palyginime apie turtingą vyrą ir vargšą Lozorių (plg. Luko 16, 19-31), kur kalbama apie saugią vietą ir kančių vietą. Mirusieji suvokia savo būseną. Tie, kurie kenčia, tikisi pagalbos.

Ar galima pakeisti sielų būseną anapus?

Taip, po Kristaus aukos sielų būseną anapus galima pakeisti į gera. Jėzus Kristus po mirties nužengė į mirusiųjų karalystę ir ten pamokslavo. Evangelijos pamokslavimas suteikia pasikeitimo galimybę tam, kuris ją priima su tikėjimu. Taigi, išganymą galima pasiekti ir po kūniškos žmogaus mirties.

Kaip įmanoma pakeisti sielas anapus?

Sielos aname pasaulyje, kurios niekuomet negirdėjo apie Evangeliją, nepažino nuodėmių atleidimo ir nepriėmė jokių sakramentų, yra atitolimo nuo Dievo būsenoje. Ši būseną gali būti įveikta tik tikėjimu į Jėzų Kristų bei Jo auką ir per sakramentų priėmimą.

Ar mes galime padėti mirusiajam pasiekti išganymą?

Taip, mes galime prašyti už neišganytas sielas ir melsti Viešpaties, kad joms padėtų. Taip pat galime melsti, kad sielos pradėtų tikėti Jėzumi Kristumi ir būtų pasiruošusios priimti išganymą, kurį Dievas nori joms dovanoti. Kadangi gyvieji ir mirusieji sudaro bendruomenę Kristuje, jie veiks Kristaus dvasioje ne tik šiaip, bet ir anapus, taigi, jie užtars neišganytuosius. Tačiau pats išganymas įmanomas tik per Jėzų Kristų.

Sąvoka „šiaip“ bendrąja prasme liečia visas sritis, procesus ir būsenas, kurios egzistuoja materialiaame pasaulyje.

Apžvalga

03.04.2016	Buenos Airés (Argentīna)
04.04.2016	Bahia Blanca (Argentīna)
06.04.2016	Pucallpa (Peru)
10.04.2016	Bogota (Kolumbija)
29.04.2016	Pointe Noire (Kongo D. R.)
30.04.2016	Pointe Noire (Kongo D. R.)
05.05.2016	Lörrach (Vokietija)
08.05.2016	Stokholmas (Švedija)
15.05.2016	Frankfurtas (Vokietija)
22.05.2016	Tama-Tokijas (Japonija)
29.05.2016	Taejon (Koreja)
12.06.2016	Metz-Grigy (Prancūzija)
19.06.2016	Hanoveris-List (Vokietija)
25.06.2016	Balti (Moldāvija)
26.06.2016	Kišiniovas (Moldāvija)

